

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილების 055/12¹ მიმოხილვა

1. ფაქტები

ადვოკატი საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ადვოკატთა ერთიან სიაში ირიცხება, როგორც სისხლის სამართლის სპეციალიზაციის მქონე ადვოკატი. ადვოკატი სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლემ სააპელაციო სხდომაზე არ დაუშვა მხარის წარმომადგენლის სტატუსით, რადგან არ იყო სპეციალიზირებული სამოქალაქო სამართლის მიმართულებით. გარემოება, რომ ადვოკატი სამოქალაქო სამართალწარმოებაში წარმოადგენდა მ.ფ.-ს ინტერესებს სადავოა, რადგან საჩივრის ავტორებსა და ადვოკატს განსხვავებული პოზიციები გააჩნიათ მოცემულ გარემოებასთან დაკავშირებით. თუმცა, ადვოკატსა და მ. ფ.-ს შორის დადებულ ხელშეკრულებაში ცალსახადაა მითითებული, რომ ადვოკატს უნდა წარმოედგინა მ. ფ.-ს ინტერესები სისხლის და სამოქალაქო სამართლის საპროცესო კოდექსის საფუძველზე. ადვოკატმა არა მხოლოდ სამართლებრივი რჩევა მისცა მ. ფ.-ს, არამედ მოუშადა შესაგებელი სამოქალაქო საქმეზე, რასაც თავადვე მოაწერა ხელი, ამასთან, შესაგებელში სხვა სავალდებულო რეკვიზიტებთან ერთად, მიუთითა ადვოკატის ერთიან რეესტრში მინიჭებული სიითი ნომერი. ადვოკატმა კლიენტს ასევე შეუდგინა სააპელაციო საჩივარი, რომელსაც ამ შემთხვევაშიც თავად მოაწერა ხელი და აწარმოებდა კორესპონდენციას სააპელაციო სასამართლოსთან, როგორც მ. ფ.-ს ადვოკატი. ადვოკატის მიერ მ. ფ.-სათვის ინფორმაციის მიწოდება იმის შესახებ, რომ იგი სისხლის სამართლის სპეციალიზაციის ადვოკატი იყო სადავოა. ადვოკატის განმარტებით, მას, როგორც ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებების დამცველთა კავშირი „განსჯას“ წევრს, ჰქონდა უფლება მონაწილეობა მიეღო სასამართლო განხილვაში სამივე ინსტანციაში ნებისმიერი სპეციალიზაციით. იმ გარემოებას, რომ ადვოკატმა მ. ფ.-ს არ განუმარტა, რომ იყო სისხლის სამართლის სპეციალიზაციის ადვოკატი და ამ საფუძველით არ შეეძლო სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოში მონაწილეობა, ადასტურებს შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები: ადვოკატის მიერ სხდომისათვის მოსამზადებლად მ. ფ.-სათვის ე.წ. შესაგებლის შესაგებლის გადაცემა ზეპირად დასასწავლად; შემდგომში სასამართლო სხდომაზე ადვოკატის გამოცხადება საქმის განხილვაში მონაწილეობის მიღების მიზნით, რასაც მოჰყვა სასამართლო სხდომის თავმჯდომარის განმარტება იმის შესახებ, რომ ადვოკატი ა. კ. საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი წესით არ იქნებოდა დაშვებული, როგორც მ. ფ.-ს ადვოკატი, რადგან ეს უკანასკნელი არ ირიცხებოდა ადვოკატთა ერთიან რეესტრში, როგორც საერთო ან სამოქალაქო სპეციალიზაციის მქონე ადვოკატი, ხოლო სისხლის სამართლის მიმართულებით სპეციალიზაცია არ იყო შესაბამისი საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებთან.

2. პროცესუალური ისტორია

ეთიკის კომისიაში მ.ფ., თ.ფ.-მ, მ. ფ.-მ შეიტანეს საჩივარი ადვოკატისთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრების მოთხოვნით. საპროცესო კოლეგიამ აღძრა დისციპლინური დევნა ადვოკატის მიმართ „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის და ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8 მუხლის მე-5 და მე-6 პუნქტების სავარაუდო დარღვევის ფაქტზე.

3. სამართლებრივი შეფასება

ადვოკატმა საადვოკატო მომსახურება უნდა განახორციელოს მხოლოდ იმ მიმართულებით, რომელშიც ჩაბარებული აქვს ადვოკატთა საკვალიფიკაციო გამოცდა, გააჩნია შესაბამისი გამოცდილება და არის სპეციალიზირებული. ადვოკატს ფიცის დადების შემდეგ ეკისრება ვალდებულება, მოიქცეს

¹ საქართველოს ეთიკის კომისიის 2018 წლის 20 თებერვლის გადაწყვეტილება, #055/12
<https://gba.ge/pdf/5c4729d428e1f.pdf/5c4729d428e1f.pdf>

წინდახედულად, გონივრულ ფარგლებში განსაზღვროს მისი პროფესიისთვის დამახასიათებელი რისკი, გაითვალისწინოს კლიენტის ინტერესები და ობიექტურად შეაფასოს თავისი უფლებამოსილებისა და კვალიფიკაციის თანხვედრა კლიენტის ინტერესებთან და მხოლოდ ამის შემდეგ მიიღოს გადაწყვეტილება საადვოკატო საქმიანობის გაწევასთან დაკავშირებით. ადვოკატს, როგორც მართლმსაჯულების სისტემის არსებით ნაწილს, მოეთხოვება, საზოგადოების წარმომადგენლებთან ურთიერთობისას გამოიჩინოს გულისხმიერება საკუთარი საქმისადმი, რათა არა მხოლოდ კლიენტის კონკრეტული ინტერესის დაზიანება აიცილოს თავიდან, არამედ - საზოგადოების ნდობის დაკარგვაც ადვოკატთა კორპუსის მიმართ.

ადვოკატი საქმეს აწარმოებდა არა როგორც წარმომადგენელი, არამედ როგორც ადვოკატი, რადგან სისხლის სამართლის სპეციალიზაციის მქონე პირი ვერ განახორციელებს წარმომადგენლობას სააპელაციო სასამართლოში. აქედან გამომდინარე, ადვოკატი გულგრილად მოეკიდა მისთვის დაკისრებულ მოვალეობას, იხელმძღვანელა რა, მხოლოდ კავშირის „განსჯას“ წესდებით, რომელთან „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის კოლიზიისას, უპირატესი ძალა ენიჭება კანონს. წესდების ის მუხლი, რომელიც ადვოკატს უფლებას ანიჭებს სპეციალიზაციის მიუხედავად მონაწილეობა მიიღოს ყველა ინსტანციის სასამართლოში ჩაითვლება ბათილად, როგორც კანონსაწინააღმდეგო და სამართლებრივ შედეგებს ვერ წარმოშობს.

სასამართლოში იხილებოდა მ. ფ.-ს მეუღლის სარჩელი განქორწინების მოთხოვნით. მ. ფ. განქორწინებაზე თანახმა იყო, მაგრამ მის ინტერესს წარმოადგენდა მეუღლეთა თანასაკუთრების გაყოფა. (ფაქტებში ავიტანო) საქმის საქალაქო სასამართლოში წარმოებისას ადვოკატმა შესაგებლის ფორმაში ჩაწერა შეგებებული სარჩელის მოთხოვნა, რის გამოც სასამართლომ შეფასება არ მისცა ამ მოთხოვნას, ხოლო სააპელაციო სასამართლოში საქმისწარმოებისას სააპელაციო საჩივრის წარდგენის შემდეგ კლიენტი დარჩა დაუცველი, ვინაიდან ადვოკატი დაგვიანებით გამოცხადდა სასამართლო სხდომაზე, მაგრამ არ დაუშვეს სამოქალაქო მიმართულებით სპეციალიზაციის არ ქონის გამო. ადვოკატმა სამართლის იმ სფეროში საადვოკატო მომსახურების განხორციელებით, რომელშიც არ ფლობდა შესაბამის კვალიფიკაციას, დაარღია კლიენტის კვალიფიციურად და კეთილსინდისიერად წარმომადგენლობის ვალდებულება, რითიც ზიანი მიაყენა კლიენტის სამართლებრივ ინტერესს. შეგებებული სარჩელის წარუდგენლობის გამო, სასამართლომ ვერ იმსჯელა სადაო სამართლებრივ საკითხზე, რის მიმართაც კლიენტს გააჩნდა იურიდიული ინტერესი და რის გამოც მიმართა ადვოკატს საადვოკატო მომსახურებისთვის. ადვოკატმა წარადგინა სააპელაციო საჩივარი და კლიენტს კვლავ შეუქმნა მოლოდინი, რომ სააპელაციო სასამართლო განიხილავდა მეუღლეთა თანასაკუთრების გაყოფის საკითხსაც. ასევე, ადვოკატმა არ აცნობა კლიენტს იმის თაობაზე, რომ მას კვალიფიკაცია სისხლის სამართლის მიმართულებით ჰქონდა მინიჭებული და ვერ შეძლებდა მისი ინტერესების წარმოდგენას სააპელაციო სასამართლოში, რის გამოც კლიენტი სასამართლო სხდომაზე დარჩა საადვოკატო მომსახურების გარეშე და ვერც თავად შეძლო თავისი უფლებების დაცვა. ადვოკატის ქმედებების შედეგად კლიენტის საქმისწარმოება გაჭიანურდა და მას მიაღება მატერიალური ზიანი, ვინაიდან მან გადაიხადა სახელმწიფო ბაჟი, ასევე ადვოკატს გადასცა სასამართლო ხარჯებისათვის გარკვეული თანხა, ხოლო გაწეულ მატერიალურ ხარჯს დაემატა ახალი ადვოკატისა და საქმის თავიდან წარმოებასთან დაკავშირებული სასამართლო ხარჯები. ადვოკატის ქმედებების შედეგად, კლიენტმა შეწყვიტა მასთან ურთიერთობა, დაკარგა რა ადვოკატის მიმართ ნდობა. აღნიშნული ქმედება ადვოკატის პროფესიულ საქმიანობაში, საფრთხეს უქმნის საზოგადოების ნდობას ადვოკატთა კორპუსის მიმართ.

დასკვნა

© ნიუ ვიჟენ უნივერსიტეტი
იურიდიული ეთიკის მიმართულება
© სალომე აბულაძე

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

**NEW VISION
UNIVERSITY**

EAST • WEST
MANAGEMENT
INSTITUTE
კანონის უზენაესობის მხარდაჭერა
საქართველოში (PROLoG)

ადვოკატმა დაარღვია ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8 მუხლის მე-5 პუნქტი. ადვოკატის მიმართ დისციპლინური პასუხისმგებლობის ფორმად განისაზღვრა საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის წევრობის შეწყვეტა.